

Namn, ålder och var bor du?

Jag heter Linda Almquist och är 39 år och bor i Gerstorp utanför Linköping i Östergötland. Jag bor där med min sambo och våra samojeder.

Hur kommer det sig att du har rasen samojed?

Jag har alltid älskar djur och speciellt hundar så kan inte tänka mig att leva ett liv utan hundar. Sedan träffade jag Fredrik (min sambo) som är allergisk mot hundar och då började vi kika på hundar som kunde klara att bo utomhus och så fick vi syn på en annons på en vuxen samojed.

Detta var i januari och inte lätt att bygga någon hundgård så vi bestämde att hunden fick bo inne tills det gick att bygga ute och att Fredrik skulle få ta lite medicin under tiden. Så här snart 18 år senare så har han ännu inte ätit medicin och hundarna har blivit fler men bor fortfarande inne med oss.

Så valet av rasen samojed är egentligen pga att den kunde bo ute men också var den av de polara raserna som vi fastnade för

utseendemässigt först och när vi träffade dem så var de ju minst lika härliga.

Sedan ville vi ju ha en kompis till den första hunden och innan dess hade Fredrik tagit skidorna en dag när det faktiskt var snö hos oss och bara tänkte att det var istället för att gå men hunden tyckte ju detta var fantastiskt och drog honom runt. Det blev sedan starten till fler hundar och draget....

Hur många hundar har du idag och hur aktiverar du dem?

Idag har vi 12 stycken hundar i ålder från 4 månader till strax över 14 år. När vi började så var det lite blandade aktiviteter vi gjorde med hundarna. Vi gick en del kurser samt både tränade och tävlade jag lite i både lydning och agility samt började vi med drag. Men numera är det mestadels drag vi kör med våra hundar och då mest barmarksdrag med tanke på var vi bor. Vi tränar dem antingen i två mindre spann eller ett större spann beroende på om vi är en eller båda som kan vara iväg den gången på träningen.

Men då vi gärna är ute med ett spann var så behöver vi ju lite fler hundar för att få ihop varsitt spann till träningen. Det finns inget bättre än att dra iväg med ett gäng glada hundar i full fart och bara njuta av naturen och tystnaden i skogen.

Helt underbart! Att se deras glädje när man börjar ta i några saker som har med körning att göra och se deras entusiasm till att springa är så härligt. Det är också det som driver oss vidare i detta.

Har du några förebilder inom rasen?

När vi började såg man ju upp till de absolut bästa förarna inom rasen dvs Morten Hölland, Kristin Nørve, Johan Hultberg samt Nisse och Annica Uppström. Drömmen var ju att en dag

köra lika fort och bra som dem....

Bästa polarhundsminne eller upplevelse?

Mitt allra bästa minne måste ju vara året 2010. Efter att inte fått deltagit alls på träningen eller knappt i vardagen med våra hundar, inte fått klappa våra hundar osv så var det en oerhört fantastisk känsla att återigen få köra hundarna och känna känslan av att de ville iväg, ville dra och sedan ut i spåren och i tystnaden. En helt obeskrivlig känsla. Att sedan hundarna gick så oerhört bra var ju ännu häftigare. Sorba som jag körde i led här var ju en hund jag knappt kört alls och som var helt inkörd mm av Fredrik. Att då sluta som nr tre i 4spansns klassen i Furudal var en häftig känsla och då endast slagen av vårt eget team med Fredrik på släden som vann samt Annica Uppström som tvåa kändes rätt stort. Det blev som en härlig come back och som jag vann mycket mer än just denna placering i tävlingen utan en större vinst än så.... Vinsten över att kunna stå här igen och vara med mina hundar. En underbar känsla, som slår det mesta. Att 2010 sedan blev ett år när våra hundar gjorde oerhört bra ifrån sig på alla tävlingar både i Sverige och i Norge. Resan till Norge var givetvis ett minne i sig också. En resa med massa trevliga vänner, härliga turer med hundarna och många goa skratt samt lite tävling då. Tack för den trippen.

Andra upplevelser jag minns är ju tex. när den första kullen föddes samt när Nimbly kullen föddes. En kull som skulle komma att betyda oerhört mycket för oss på många sätt. En kull som föddes i ett kaos men som ändå gav så mycket styrka och så mycket känslor.

Vad gör du/ pratar med hundarna om när ingen ser eller hör dig?

När vi är ute i skogen så njuter vi av tystnaden tillsammans, men annars sjungs det en del för dem också och då av alla sorters musik. Däremellan finns de alltid där för en om man behöver sällskap, tröst, någon att prata med osv. En trogen vän helt enkelt.

Har du några framtidsplaner och mål för hundarna och dig själv?

Har inga specifika framtidsplaner men att fortsätta köra och njuta av naturen tillsammans med

hundarna. Jag vill tillbaka till Norge och träffa vänner där igen och köra tillsammans med dem på deras fina turer.

Samt har vi lite avelsplaner för att få fram nya duktiga draghundar med bra ledaregenskaper samt trevligt temperament och bra arbetsvilja med ett utseende av mer brukstyp som vi föredrar då. Några kombinationer vi ser fram emot mycket där.

Har du någon polarhundsbok, film, tv eller internet som du vill rekommendera till andra rasfantaster att ta del av?

Jag är en person som tyvärr inte kan komma ihåg filmtitlar eller liknande så har sett en del bra men dessvärre har jag svårt att minnas

namnen på dem och kan därför inte delge dessa riktigt då...

Har du någon egen hemsida eller blogg där vi kan läsa mer om dig och dina hundar?

Sedan 2004 innehar vi kennelnamnet Snötrollens med vår första kull född 2005 . Vår tanke är att föda upp rastypiska hundar av lite mer brukstyp, med stor arbetsglädje, dragvilja och med ett mycket trevligt temperament. Kika gärna in på vår hemsida för att se mer om våra hundar och om oss och vår kennel. Adressen är www.snotrollens.se

Vem vill du se som nästa månads medlemsprofil?

Som nästa månads profil vill jag se en person som vi känner är anledningen till att vi kör drag idag. Han hjälpte oss in i detta och lurade även in oss i tävlingsvärlden...

Det enda som retade oss var när vi åkte skidor tillsammans och han bara försvann över vidderna framför oss och allt såg så lätt ut när han bara gled iväg. Jag ville så gärna kunna åka lite bättre skidor och hinna med lite grann i alla fall. Men det gav viss motivation i alla fall att lära sig innan jag/vi hittade färdtjänsten istället....

